

Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

nr. 1 - 2016

Foto: STB

Blij met de missiepost!

Nieuwsbrief

Hier zijn nieuwe verhalen en berichten voor u uit Kilangala en Kantembo in Zuidwest-Tanzania. De Stichting Trijntje Beimers (STB) en het Zeister Zendingsgenootschap (ZZg) brengen u graag weer op de hoogte van het reilen en zeilen van de missieposten.

U kunt de nieuwsbrief ook per e-mail ontvangen i.p.v. per post. Aanmelden/omzetten kan bij het ZZg, tel. (030) 692 7180 of via www.zzg.nl/nieuwsbrief-kilangala. Zo komt u ook bij algemene informatie, eerdere nieuwsbrieven, foto's en filmpjes. Blijft u Kilangala en Kantembo alstublieft steunen? Wat en hoe staat achterop.

Presentatie

Een presentatie of filmavond bij uw kerk, school of vereniging over Trijntje Beimers en de missieposten? Pytsje Kampen en Ida Beimers doen het graag. Tel. (0514) 521 770.

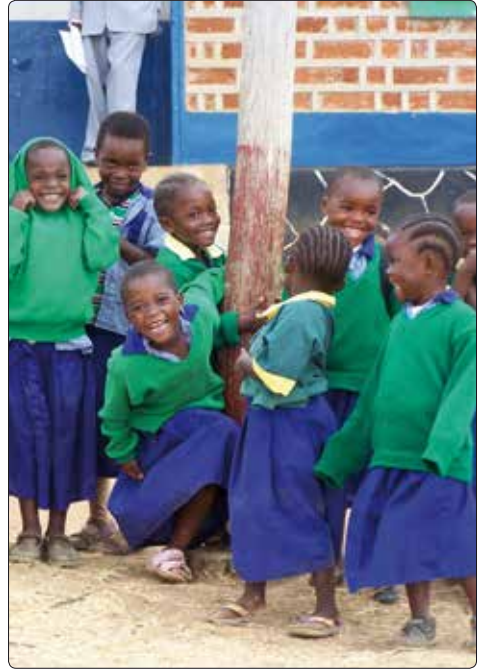

Foto: ZZg

De kleuters in Kilangala komen graag naar school

*Wij, de mensen van Tanganyika, willen een kaars aansteken
en die zetten op de top van de Kilimanjaro,
zodat het licht over onze grenzen zal schijnen,
om hoop te geven waar wanhoop was, liefde waar haat was,
en waardigheid waar voorheen alleen vernedering was.*

Deze woorden staan sinds de onafhankelijkheid van Tanzania in 1961 op een plaquette op de top van de Kilimanjaro. Stichting Trijntje Beimers en ZZg onderschrijven ze van harte.

*Gelukkig zijn de mensen met een liefdevol en helpend hart,
want zij zullen zelf liefde ontmoeten.*

30 januari 2016 - een memorabele dag!

De mensen die in Kilangala wonen zullen de datum 30 januari 2016 niet gauw vergeten. Dat was namelijk De-Dag-Dat-De-Elektriciteit-Kwam.

Vanaf de start van de missiepost in 1967 hebben Trijntje Beimers en haar medewerkers kaarsen en olielampen gebruikt om 's avonds een beetje licht te hebben. Een dieselgenerator was er voor als het echt noodzakelijk was. Het zijn heel praktische oplossingen maar ze hebben nadelen: stank en vieze, ongezonde rook waar mensen met astma en bronchitis veel last van kunnen hebben. Roetdeeltjes die vuile aanslag in huis geven. Brandgevaar. En het schemerlicht van kaarsen en kerosinelampen is niet altijd genoeg om bij te kunnen werken.

Crispin Sanane, de secretaris van Kilangala, schreef ons enthousiast over wat er nu in het ziekenhuis allemaal beter is geworden:

- De verpleegkundigen hebben goed licht om 's avonds patiënten te verzorgen.
- Operatie-instrumenten kunnen eenvoudiger steriel gemaakt worden (uitkoken).
- Chirurgische instrumenten waar elektriciteit voor nodig is kunnen worden inge-

zet bij operaties en het echo-apparaat (een gift) kan eindelijk gebruikt gaan worden!

- De kliniek had al wel zonnepanelen, maar die leverden niet altijd genoeg energie. Nu is dat een stuk zekerder geworden.

De mensen die thuis nu elektriciteit hebben kunnen hun telefoon zelf opladen, hoeven geen batterijen meer kopen voor hun radio en kunnen zich wellicht een televisie of een koelkast veroorloven. Natuurlijk zullen ze even moeten wennen aan de maandelijkse elektriciteitsrekening, maar dat komt dan in de plaats van het kopen van kaarsen, batterijen en kerosine voor de olielampen. En gezinsleden met gevoelige luchtwegen varen er wel bij!

Crispin schreef dat ze van pure vreugde de eerste dag én nacht de elektriciteit aan hadden gelaten, gewoon omdat dat kon. Zo gewoon als elektriciteit voor ons is, zo bijzonder is het daar nog.

Laten we hopen dat het Tanzaniaanse elektriciteitsnet zich een beetje betrouwbaar toont en dat de energieprijzen betaalbaar blijven!

Foto: STB

Flitslicht in een donkere hut

Foto: STB

Autolampen als lichtbron

Foto: Moses Slame

Hij doet het!

Foto: Kilangala Mtsale

Een bijzonder Kinderhuisverhaal uit Kilangala

De babies in het kinderkuis van Kilangala blijven daar over het algemeen tot ze 2½ jaar oud zijn. Ze gaan terug naar hun familie zodra ze aan vast voedsel gewend zijn. Dat voedsel is 'ugali', een hele dikke maïspap die je met je hand tot een lepel vormt om daarmee de toespijs te kunnen opscheppen. Ugali is de basis van elke maaltijd, wat erbij komt varieert: bonen, groente en soms een stukje vis of vlees.

Hoe het de babies vergaat na hun Kinderhuistijd is vaak onbekend, maar soms is er ineens contact. Zo kwam onlangs een vrouw op bezoek met drie al grote kinderen. Alle drie hebben ze in het Kinderhuis gezeten omdat zij geen borstvoeding kon geven. Dochter Nuru zit nu in groep 9, dochter Dorothea in groep 7 en zoon Samwel in groep 4. De moeder vertelde dat ze in leven zijn dankzij het Kinderhuis. Haar eerste kind stierf door een tekort aan borstvoeding. Ze bracht wat maïs en bonen mee voor het Kinderhuis. Uit dankbaarheid.

Zo'n verhaal maakt je even stil en bepaalt je er weer bij hoe basale voorzieningen als een Kinderhuis letterlijk levens redden. En hoe weinig daar eigenlijk voor nodig is: eten, kleding en wat geld voor de verzorgsters.

Momenteel zijn er 15 kinderen in het Kinderhuis, 8 meisjes en 7 jongens. Drie zijn al wat ouder; die konden niet terug naar huis en wonen dus nog steeds in Kilangala. Twee van hen gaan naar de basisschool en de derde is daarmee al klaar en voor hem wordt een geschikte vervolgschool gezocht. Hij wil graag met elektriciteit aan de slag! De babies doen het goed, ook de albino-tweeling, waarvan het jongetje nogal zwak was. De 0 tot ½-jarigen krijgen melk van melkpoeder, pap en fruit. De ½ tot 2 ½-jarigen opvolgmelk of koemelk, pap, fruit en beetje bij beetje ook ugali.

Zorgzaamheid in Kantembo

Ook in Kantembo worden moederloze baby's opgevangen. Baby Pila Lucas bijvoorbeeld, een jongetje, geboren op 27 mei 2014 in een dorpje 24 km van Kantembo, dat diezelfde dag al naar het Kinderhuis gebracht wordt omdat zijn moeder de bevalling niet heeft overleefd. Een tragische start.

Eerst gaat het goed, maar in april 2015 begint Pila's rechterbeentje op te zwellen. De lokale dokter kan hem niet helpen en de Kantembo-staf brengt het kind naar het kinderziekenhuis van Sumbawanga, 75 km verderop. Die verwijzen hem voor verder onderzoek door naar een ander ziekenhuis. Een bacterie blijkt de oorzaak. De behandeling van een week is niet genoeg en de dokter verwacht een lange periode van herstel want het is een serieus probleem.

Na een week moeten ze terugkomen en de zwelling en de pijn zijn dan iets minder geworden. Maar een paar maanden later is het probleem dubbel terug: beide beentjes zwellen op en Kantembo heeft geen geld meer voor een nieuwe behandeling.

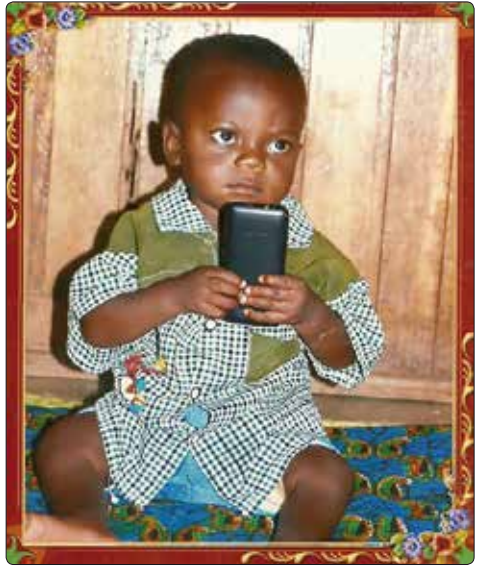

Foto: Kantembo Missie

Fantastisch dat er dan mensen in Nederland zijn die, dit verhaal horend, financieel willen bijspringen. In december 2015 kan Pila terecht in een ziekenhuis met een Italiaanse arts, 587 km rijden van Kantembo! Daar brengen laboratoriumtesten en röntgenfoto's een botinfectie aan het licht. Zes dagen later mag de peuter terug naar huis met de nodige medicijnen en de opdracht voor controle terug te komen als die op zijn.

In februari 2016 is dat het geval, maar hevige regens maken de wegen onbegaanbaar en doen de Kantembo-staf besluiten tot maart te wachten met de grote reis. Pila gaat gelukkig goed vooruit, al heeft zijn herstel veel tijd nodig.

Chriss Maganga, manager van Kantembo, bedankt de mensen in Nederland die zo fantastisch geholpen hebben (hij noemt ze bij name) en alle mensen die geraakt zijn en de weesbaby's willen helpen. Hij sluit af met vier simpele maar veelzeggende woorden: 'God bless you all'.

Foto: Kantembo Missie

Pytsje Kampen vertelt over haar Trijntje Beimers-lezingen in Friesland

Mijn lezing begin ik met vertellen uit het boek *Mama Katarina* (van Hanny Bakker). 'Mama Katarina' zo noemde men Trijntje Beimers in Tanzania. Op jonge leeftijd had ze voor zichzelf al beslist: ik ga de wereld in om te evangeliseren. Om geld te sparen werkte Trijntje veel mee op het land. Ze volgde een verpleegkundigenopleiding, leerde hoe je evangelisatie in praktijk brengt en vertrok in 1953 met de boot naar Tanzania.

Ik mocht met Trijntje een 'safari' (= reis) maken dwars door Tanzania. We bezochten dorpen en steden, scholen en kerken. De deuren gingen voor haar wijd open en er werden afspraken gemaakt over de Nuru, de evangelisatiebrief die Trijntje rondstuurde door heel Tanzania tot Zanzibar, Zambia en Kenia aan toe. Ik heb de adressen geschreven dus ik weet waar ze heen gingen.

Vanuit Kilangala gingen Nuru's naar 9 scholen in de omtrek (waar kinderen nu nog bijbelles krijgen), en dan mochten de kinderen de Nuru mee naar huis nemen. Ze waren daar zo blij mee want ze hadden nooit iets te lezen en zo kreeg het hele gezin een Nuru met zelfgemaakte tekeningen en puzzeltjes van Trijntje (zie foto).

Ik vertel dat ze 's morgens om 3 uur opstond en dan al begon met denken, typen en tekenen. Ze zat bij de olielamp, want elektriciteit was er niet. (Nu wel!) Ze kon mooi vertellen, je hing aan haar lippen.

Haar hulp zorgde voor de was, het eten en de groentetuin. Die tuin was echt Hollands, met wortels, kool, sla en natuurlijk aardappelen.

's Zondags zag je haar niet, maar dan speelde ze altijd op het orgel met de ramen open. Trijntje kon ook mooi zingen en alle kantoormedewerkers zongen mee, meerstemmig. Ze konden zo optreden, zonder een noot voor hun neus!

Daarna vertel ik over Kantembo en Kilangala nu; mijn eigen belevenissen, want als je er elk jaar komt, soms drie maanden, dan beleeft je veel.

Tot slot bekijken we de film van Evert van den Berg, waar iedereen altijd van onder de indruk is.

*Ook een Trijntje
Beimers-lezing in
uw kerk of bij uw
koffie-ochtend?
Bel met Pytsje:
tel. (0514) 521 770.*

Foto: STB

Cijfers en informatie uit het ziekenhuis

Het kleine ziekenhuis van Kilangala bedient de hele streek. Tientallen dorpen, in totaal zo'n 27.300 mensen, zijn ervan afhankelijk voor hun eerstelijns gezondheidszorg. 8.291 patiënten waren er afgelopen jaar, waaronder 664 baby's onder de 1 jaar en 2334 kinderen onder de 5. Voor een ziekenhuisje met 2 dokters, 7 verpleegkundigen en 30 bedden is dat een aardig resultaat.

Men besteedt veel zorg en aandacht aan zwangere vrouwen en dat is zichtbaar: steeds minder vrouwen en tienermeisjes overlijden in het kraambed. Men bespreekt gezinsplanning met zwangere vrouwen en hun echtgenoten. En er is aandacht voor hygiëne en ziektepreventie, onder andere door het vaccineren van kinderen. Diarree, malaria en luchtweginfecties komen bij de kinderen veel voor. Gelukkig is kindersterfte door malaria sterk afgenomen. De afgelopen maand was het er maar één. Het promoten van slapen onder een muskietennet zal daarbij zeker helpen.

De dokters doen vooral poliklinisch werk. Voor een noodzakelijke operatie wordt een patiënt naar de provinciehoofdstad Sumbawanga overgebracht, 40 km verderop. De nieuwe ambulance bewijst daarbij goede diensten. Via de radio kunnen 15 dorpen om Kilangala heen medische hulp en vervoer inroepen. De kliniek heeft zonnepanelen, maar die leveren niet altijd genoeg energie. Er is een echo-apparaat (een gift) en dat kan nu eindelijk gebruikt gaan worden nu de elektriciteit er is!

Geen last van de droogte!

In grote delen van zuidelijk Afrika is het veel te droog en is het een slecht landbouwjaar, maar in Kilangala lijkt dat mee te vallen. 12 'Acres' maïs en 13 'acres' bonen hebben ze geplant, zo kregen we te horen, en die staan er aardig bij. Vroeg planten was het geheim en ze gebruikten verschillende zaadrassen. In de streek is nu wel honger. De oogst van vorig jaar was slecht (regen kwam laat en veel te zwaar) en de mensen raken nu al door hun maïsvoorraad heen terwijl de nieuwe oogst nog lang niet klaar is. Waarschijnlijk zetten de mensen de tering naar de nering: van 3 maaltijden op een dag naar 2 naar 1. Overleven tot de volgende oogst is het devies.

Foto: Kilangala Miste

Uw gift is heel welkom!

Financiële steun uit Nederland is voor het in stand houden van de missieposten Kilangala en Kantembo nog onontbeerlijk, ook al zijn we het beetje bij beetje aan het terugbrengen.

Gebruikt u de acceptgiro voor een algemene gift. Wilt u een specifiek onderdeel steunen, maak dan zelf een gift over en vermeld het doel (ziekenhuis, kinderkuis, evangelisatie, landbouw, vaktraining). Gebruik bij voorkeur banknummer NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. ZZg te Zeist. Maar naar de Stichting Trijntje Beimers kan ook: NL09 INGB 0000 5902 00 te St. Annaparochie.

NB. Gaf u vroeger aan het Frieslandbanknummer van STB (2960 71 250)? Giften via dit nummer komen niet meer aan! Gebruik alstublieft een van de IBAN-nummers hierboven!

Zowel STB als ZZg zijn erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI); uw gift is (binnen de regels) aftrekbaar van de belastingen. Schenkingen en erfenissen aan een ANBI zijn vrij van schenkings- of erfbelasting.

Contact

Voor Stg. Trijntje Beimers

Mw. Pytsje Kampen
Koaidyk 6
8724 LJ It Heidenskip
tel. (0514) 521 770
pytsjek@gmail.com

Voor het ZZg

Douwe van Barneveld
Zusterplein 20
3703 CB Zeist
tel. (030) 692 71 88
stb@zzg.nl

Zeister Zendinggenootschap